

[Valdemar Sørensen.]

i Tidens Løb, har været en stærkt medvirkende Aarsag til den Nødstilstand med Hensyn til almindelige Beklædningsvarer, som vi efterhaanden kom ind i. Dette er naturligvis ogsaa nu Historie, men naar man taler om Oprindelsen til denne Beskatning, maa man ikke glemme ogsaa de andre Synspunkter, der ved den Lejlighed blev fremhævet for os.

Nu siges der, at den højtærede Finansminister giver Afkald paa mange Penge, og det er rigtigt; de eneste, som virkelig i Hjerteret har glædet sig over denne Beskatning og dens Frugtbarhed i økonomisk Henseende, har været de skiftende Finansministre. Om Befolkningens Stemning over for Beskatningen har der aldrig hersket nogen Tvivl, og naar den nu ophæves i Dag, tror jeg som sagt, at denne Modvilje i Befolkningen er den væsentlige Aarsag til, at den forsvinder. Naar man siger, at dette er gørligt nu paa det finansielle Grundlag, der foreligger i Statsregnskaberne, kan det nok rent talmæssigt lade sig høre, men naar man tænker paa den finansielle Situation, Staten staar over for, paa de Beløb, der skal udredes i den kommende Tid, ser jeg ikke, at man med nogen Grund kan bruge dette Argument for Tøjskattens Ophør. Der vil blive Tale om ganske andre Beløb, som Staten kommer til at udrede i den kommende Tid, end det, der er Tale om her, saa ogsaa paa det Punkt maa jeg sige, at det skinner igennem, at Grunden til, at man ophæver Beskatningen nu, heller ikke er den, at Staten kan undvære Pengene, men simpelt hen den, at Befolkningen vil holde Regeringen fast ved dens Løfte om Skattens midlertidige Karakter, og det er ikke uden Grund, at man har grebet netop den første Lejlighed, der bød sig, til at blive af med den.

Men der er den Ejendommelighed ved det, at vi her foretager Jordpaakastelsen, forinden Dødsfaldet har fundet Sted. Dette er uundgaeligt efter Arbejdsmetoden, men det ser lidt mærkeligt ud, at vi vil holde Liv i Liget lige til den 1. Juni, og jeg vil gerne tillade mig at spørge den højtærede Finansminister, af hvilken Grund man ønsker dette. Det er uden for al Tvivl, at naar der skal gaa nogen Tid, inden et Forslag som dette træder i Kraft, standser al Forretning i Beklædningsartikler i den Tid, og nu kan man vel sige, at Forraadene er ikke ret store, saa man kan nok taale at økonomisere med dem, men fra Erhvervslivets Side maa man dog fornuftigvis se saadan paa det, at det offentlige nødtigt skulde lægge sig i Vejen for den nødvendige og normale

Omsætning. Og det har en stor Betydning for den enkelte handlende, for det er en Erfaring, som enhver gør, at hvad man taber ved en Lejlighed som denne, det indhenter Omsætningen aldrig. Jeg kunde derfor lide at spørge den højtærede Finansminister om, hvilke tekniske Vanskeligheder der stiller sig i Vejen for, at Tøjskatten forsvinder den Dag, Loven bliver underskrevet. Det synes mig at være et rimeligt Krav fra hele Erhvervslivet, at Skatten forsvinder saa hurtigt som muligt, og at man ikke vedligeholder en forretningsløs Tilstand til ingen Verdens Nytte i Tiden fra nu og indtil 1. Juni.

Dernæst er der et andet Punkt, hvor jeg har et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister. Omsætningsafgiften bibeholdes for Guld-, Sølv-, Platinvarer m. v. samt for Ure. Jeg vil gerne lægge et godt Ord ind for Urene, for visse af dem. Der er ingen Tvivl om, at de almindeligste og billigste Urkvaliteter, de almindelige, gængse Kvaliteter, der falder uden for Guld- og Sølvhandelen, er almindelige Nødvendighedsgenstande, som der ikke er nogen som helst Anledning til at belægge med en ekstra Afgift paa 10 pCt. I det kommende Aar skal bl. a. hele Danmarks Bestand af Vækkeure fornyes; det har man trængt til længe, men man har ikke kunnet faa dem; og er der nogen Rimelighed i for saadanne almindelige Brugsgenstande at beholde en Luksusbeskatning og en finansiell Tvangsbeskatning som den, der her var Tale om, i det Øjeblik man indførte den? Det synes jeg ikke, og jeg synes, at man uden Vanskelighed kunde udskille disse Brugsgenstande fra den Gruppe, der er Tale om at bibeholde Beskatningen for. Jeg ser med Glæde, at man paa et andet Punkt har imødekommet en Tanke, som adskillige Gange har været paa Tale i Udvalgene, naar Loven der var til Behandling, nemlig Tanken om at indføre Stempelmærker paa Regningerne, hvad der for Staten vil være en meget nemmere Maade at faa Pengene ind paa end den, der benyttes i Øjeblikket, saa jeg trøster mig til, at det dog vist ogsaa skulde være muligt at komme en praktisk Vej frem med Hensyn til den Del af Gruppen Guld-, Sølv-, Platin- og Elektropletvarer, som maa betragtes som almindelige Brugsgenstande.

Til sidst har jeg endnu et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister. Det vedrører ikke Loven om Omsætningsafgifter, men det har nogen Forbindelse med den, for det drejer sig om en Lovgivning af til en vis Grad samme Art, nemlig den Toldlov, der blev vedtaget den 14. December 1940,